

[Eva Rothenborg.]

litik, så må det stå helt for hans egen regning, og det går jeg også ud fra det gør. Interessant var det at konstatere, at den politik, som hr. Ninn-Hansen giver udtryk for på de konservatives vegne, det er nøjagtig den politik, som man i sin tid smed hr. Lembourn ud for, men det bliver selvfølgelig de konservatives egen sag. Da hr. Ninn-Hansen som sædvanlig udelukkende taler i første person ental, kan der jo være et svagt håb om, at det er hans personlige jeg og mig og mit-opfattelse, han giver udtryk for, og ikke de konservatives.

Det er meget sørgeligt, at den klædedragt, der svøbes om skiftende økonomisk lovgivning her i landet, er både hullet og lappet, for det er en klædedragt, der ikke giver beskyttelse mod kulden, og en alvorlig sygdom er sandsynlig, uden at man har sikret sig lægehjælp og medicin. Ansvar for situationen i dag, vil jeg sige som andre, ligger hverken hos de strejkende eller hos LO, men hos de skiftende regeringer her i folketinget, der har ført en politik på kort sigt og desværre stadig gør det.

Thue Christiansen (SF):

Jeg sætter stor pris på, at de enkelte folkeslag respekteres. Jeg sætter pris på, at folkeslag, hvad enten de er minoriteter eller majoriteter, får lov til at administrere deres egne indre anliggender uden at blive manipuleret udefra. Jeg sætter pris på som grønlandere, at regeringen og folketinget behandler mit folk som et voksent folkeslag med egne forudsætninger, som danner baggrund for deres beslutninger om egne anliggender. Vi respekterer det danske folk, som på mange områder er så forskelligt fra os selv, så forskelligt, at vi tit ikke kan overskue deres synspunkters baggrund.

Hvis det foreliggende lovforslag havde været et forslag i Grønland, ville jeg have stemt imod, fordi vi deroppe altid har solidaritetsfølelse med folk, der er sakket bagud under en udvikling, der hviler på fejlslagne politiske beslutninger. Men på baggrund af de før nævnte principbetragtninger finder jeg det nødvendigt at påpege, at eftersom det foreliggende lovforslag er et så specielt dansk internt anliggende, finder jeg det som det eneste rigtige for mig hverken at stemme for eller imod. Det er et anliggende så specielt for det danske folk, opelsket af dansk mentalitet, at jeg som udenforstå-

ende holder mig væk fra at deltage som ja- eller nejsiger.

Det har bl. a. den baggrund, at vi fra Grønland ønsker en respekt fra det danske folk, fra det danske folketing, fra den danske regering, en respekt, der betyder anerkendelsen af det grønlandske folk som et andet folk, der ønsker at ordne deres egne sager i deres egne respektive myndigheder i afgørende øjeblikke.

Grünbaum (S):

Af hensyn til den usikkerhed, der råder omkring afstemningen ved tredjebehandlingen, vil jeg gerne klargøre min stilling.

Jeg har ikke kunnet gå ind for lovforslagets fremsættelse. Jeg er og jeg har i adskillige år været stærk tilhænger af indkomstpolitik. Det er en klar interesse, mener jeg, også for lønmodtagerne, at der holdes igen på omkostnings- og indkomstudviklingen i dette land, hvis vi overhovedet skal have en chance for at klare vore meget store økonomiske problemer og overvinde arbejdsløsheden. Der skal ikke være nogen tvivl om min holdning i den sag.

Men en sådan politik kan ikke med held gennemføres, hvis det ikke sker i samarbejde med fagbevægelsen. Det er noget meget afgørende, og det er beklageligt, at man i folketinget ikke helt forstår denne problemstilling. Det var i allerhøjeste grad bemærkelsesværdigt, at dansk fagbevægelse med LO i spidsen for et par år siden erklærede sig som tilhænger af en indkomstpolitisk løsning. Det var i virkeligheden en historisk begivenhed. I hvert fald for alle os, som gennem årene har beskæftiget os med lønpolitiske spørgsmål. Denne holdning fra LOs side burde have ført til, at man fra folketinget virkelig havde sat ind på at opnå et samarbejde med de store lønmodtagerorganisationer her i landet i stedet for, som det skete med augustforliget, at opnå det stik modsatte resultat.

Jeg forstår meget vel LOs reaktion imod den fastsatte lønramme, i og for sig ikke så meget de 2 pct., men når de 2 pct. også skal omfatte en eventuel lønglidning. Og jeg kan ikke se fornuften i, at man nu i tilgift hertil – i tilgift til noget, som var meget vanskeligt for LO at tage – vil gribe ind i de rettigheder, som folketinget selv ved overenskomstloven fra foråret 1975 med et meget stort flertal har vedtaget skulle gælde for en toårig periode.

Dette må jeg sige, selv om der også i dette